

Rok 1951.

Následkem opožděné zimy v r. 1950, chtěla, či přirozeně musela si zima svoji klimatickou dobu dodržeti trvala až do první třetiny dubna.

Naši zemědělci však pou připravení na jarní práci a zabírají v agrotechnických lhůtách postupně jednu práci za druhou. V tomto ruchu pracovního úsilí a vypětí se snižujími pracovními silami, které byly odčerpávány do budování těžkého průmyslu byla vřena zavřítými nepřáteli našeho demokratického zřízení jedna nejohroženějšího zločinu, bestialní vraždou tří babických hrdinů, Kuchtika, řidiče nčilele v Babicích, Arupce a Kotelického, dělníků v Babicích.

Jméno malé pokojné vesničky Babice na moravsko-budějovickém okrese se vrylo nesmazatelně do paměti všeho našeho lidu, neboť Babice pou dokladem stále se zosilujícího třídního boje v období budování stalinismu. Vesnička boháčů, zbohatlí živnostníků, reakční kněží - to pou ti, kteří vraždili. Pod maskou, strženou s jejích tváře se však objevila cynická nelidská tvář Wall Streetu, Vatikánu a naší guánu emigrace, která by

chtěla získat zpět narušenou ztracenou pozici otrokářů za cenu nových lidí. Ti všichni se sorně sešli v boudě vrahů, vedouce jejich rukou, neboť boudníci by se neodvážili najít v Babicích, neodvážili by se připarovat po vzoru hitlerovců vypálení a vyvražďení Šebkovic a další hřízné gločiny, kdyby jim právě tyto gločinci v zahraničí nedávali svým nenáviděným straním a celou svou politiku patronací a požehnání, kdyby jim nedodávali vyškolené placené agenty a vrahy, přímé direktivy a zbraně. Gločinci i jejich inspirátoři počítali u našich lidí s takovou zbabělostí, jaká je charakteristická pro ně. Přepočítali se však. Dosáhli svého opak. Do 24 hodin byla celá banda, která dne 2. února 1951 ve 22.30 hodin vnikla do budovy školy v Babicích, kde zasedala čtyřčlenná rada MNV a zákeřným způsobem ranami ze samopalu a pistolí do zad zavraždili předsedu M.Ú.T. v Babicích říd. uč. Pomošče Zucklika, místopředsedu MNV lesního dělníka Josefa Roupce, a pokladníka MNV dělníka Bohumíra Kelotického. Aut. Blaha usel smrtí tím, že po rávách padl na zem, aby

maskoval zastíženého. Celá slupa, kterou vedl
 vyškolený gangster a zločinec Ladislav Malý
 poražec a morální alkoholik ze Staré Třebíče
 který byl vyškolen v západním Německu a poslán
 zpět do naší vlasti čítala 31 členů, z nichž 14 a
 více: Lad. Malý (který padl při dopadení) Aut. Mlýnský z Hor. Újezda
 vesnický boháč, aut. Plichta Ležborec, Lad. Brabeneček, Ležbor.
 Jan. Pávek katolický farář Hor. Újezda, který mohl k
 jejímu činu, kterýžto páchal zehnat a pověsit
 hříšníkovi a Plichtovi na krk posvěcené ruzence
 Drahošev Němec z Keverky, Jan. Topulecký pausový hajný
 Brněna Topulecká, žena hajného a níže v hájence
 v Kralovic pod včelínem byl vybudován prostor
 výkop, kde se vesměs všichni zločinci scházeli, pili,
 alkohol, který jim obstarávala Topulecká a brávali
 a plánovali výpady, přepady a vraždy do okolí.
 Aut. v Kralovic pausový hajný Křimor, Larek Němec
 bohatý eider Keverka, který umožňoval rychlý
 převoz na místo, neb z místa činu zločincům
 svým výborným, spolehlivým dodávkovým autem
 (měl totiž auto dvě osoby) Václav Dubek katolický
 farář v Babičce, který bezpečně vedl vrahy k činu
 a kloum jim poskytl pistoli. Ludvík Stehlik, živnost

Stará Cidlina a Mor. Boudějovic, Zimolák Uahodil rolník
Bolíkovice, Josef Vorliček rolník Vacenovice a Jaromír
Alois Roupec rolník Bolíkovice, Ogangsterských
činách těchto zločinych přísluhovců reakce
byly vydány národní zprávy dokumentů a článků
uverejňené v Rudém právu a v Trůbě. Material o
procesu se záškodníky v Babicích redakčně zpra-
coval Jarosl. Havský. Byla vydána kniha o
nájem Babice, kterou byla „Svoboda“ a která
se doporučuje do každé domácí a veřejné kni-
hozny. V sobotu 14. července 1951 byl vynesen státní-
m soudem v Žihlavě rozsudek jenž zněl:

Aut. Mityska, Plichta aut. Uěmec Ivan. Kopuleť frant.
Škarda aut. Škarda Václ. Škarda frant. trest smrti.

Další: Roupec Alois, Uěmec Karel doživotí,
Brabenec Lud. 25 let, Kopuleť Bož. 20 let, Škarda
Lud. 20 let, Uahodil Zindř. 23 let, Vorliček J. 22 let.
Majetek všech odsouzených byl konfiskován a
některým, jako Kopuleť Bož, Škarda, Uahodilovi,
Brabenecovi, Vorličkovi, Roupecovi a Uěmci Karlu byl
uložen peněžitý trest, jako trest vedlejší. K smrti
odsouzení ohlásili proti rozsudku petici. Oslabení
trest přijali. Odsouzení k trestu smrti byli proto, že

byli uznáni vinnými trestními činy velezrady,
více násobné dokonané vraždy, pokusy vražd, loupeže
a sabotáže. Rozsudek nad odsouzenými byl vy-
konán. Zločinné výstřely v Babicích pobouřily
československý lid. Každý pracující člověk v té chvíli si
musil uvědomit, že to nebyl atentát jen na člena
zastupce lidu a M.N.V. v Babicích, kteří byli ubiti pro
práci pro blaho svých občanů. To byly výstřely proti
všemu našemu lidu, proti každému českému a sloven-
skému člověku, výstřely zvrhnutí nenávisti, vypálené
odchovanci starého umírajícího světa. Výstřely proti
republice, proti míru.

Skoro v zářku byla pochytena ~~nová~~ další (z 31 členů
tlupy) 17tičlenná banda osnovatelů zvrátu a vražd
vedena katolicem farníkem Janem Bařkou (synem želez-
nického zaměstnance z Lukova u Mor. Budějovic) bytem
farní budova v Lokytnici, ve které na pokyny katěho
spíchal plány zvrátu v našem okolí; k čemuž získal:
Bohumila Trátkého z Chlístova č. 27 k. č. ženat a bytem v
Lokytnici zaměstnáním v hotelu ochranné strážě Českosl. státní
drah. Ziklora, Ziklora Josefa, majitele rozsáhlých budov
řeznictví a hostinot v Lokytnici, Dvořáka rolníka z Lukovic,
Kříže rolníka z Pluně Lajana u Mor. Budějovic, Tobiáše rolníka

ze Lethovic okr. hor. Buděj. Plechův Ladislav, Pauch Jan, Berka
 fr. Lethovice, Ueshylová Helena z rodiny kulaha Racišice
 okr. Trébič, kuchařka Janáček Pavla z Hor. Újezd a s více
 jak důvěrným poměrem k Janáři, jak u přelíčení
 prohlásila, Rejzlová Anna byla Janáři a Ueshylové,
 manželka strojvedoucího ČSD v jihlavě, bytem Trébič
 Podklášter. Ježek Ladislav z Rokytovic, t.č. důstojník
 čsl. armády, Malý Jan, důstojník v Pražské r.r. otec
 gangsterů Lond. Malého ze Staré Trébiče.

Je velmi jímavým bylo vedeno přelíčení ve dnech:
 13, 14, 15 listopadu 1951 v Trébiči ve Státním tisku,
 (smuteční síle), kde občané dělníci, rolníci rodičové a
 příbuzní obžalovaných vyslechli příznávní obžalovaných
 přímo z jejich úst, které působilo přímo přisvědč
 zvláště nad výpovědi Janáře Buly a dalších jeho
 společníků, kteří vyprávěli, jak vražděním
 pokojných občanů budující socialismus a mír
 pro naše příští pokolení chtěli připravit zradu
 blaho zapodancům vnitřní i zahraniční reakce,
 bývalým fabrikantům a milionářům utečeným
 s majetkem naší vlasti na západě, aby oni návra-
 cením se zase zpět mohli zase se zabývat do-
 tyhle našich pracovních a vyprávět jejich sílu za

bidný baksis, jako v jich bývalé agrární republice.

Krás lid poznal jich slepotu a ubohost v tom, že zapomeli, že máme ~~naše~~ také věrné oddance našeho lidově demokratického zřízení v členech Stráže národní bezpečnosti (SNB), kteří okamžitou pohotovost pochytali během dvou měsíců celou podzemnou smičku s černým ptáčkem v čele Janem Bulou, který byl zatčen odsouzen k trestu smrti 15.11.51 proto, že byl vedoucím kluby, vypracovával plány přepadení národních MNV, prošť, drak a.j., skladoval na farě hořový arsenál zbraní a střeliva, kromě se u něj na farě tajně scházely celé kluby i jednotlivých členů kluby, od něj z fary se vypracovaly kluby na své gangsterské dobovárujstvo. Měl tam i věšákem pančujel, kde šetřoval také Mahoslava Němce, když dostal smj díl střelou do krku od Karla Dvorníka z Podheraltic a jehož přepadl v bytě a který chtěl zastřelit i Jaroslav Bohdálka z Podheraltic a zakopat ho v lese. Když však byl pančův do krku, viděl se již na věčnosti a zoufale volal: „Láďo už mám dost, je se mnou konec.“

Nejbližším pomahačem Buly byl Bohumil Křátek, který obsluhoval zbraně, jako vojenské pušky, které odvezl podle vlastního pověření z železničním voze

v Okušhach, a patřily průtomným vojínům, dále
pistolé i služební. Tento způsob obstarávání zbraní mu
umožnilo jeho zaměstnání. Pocházel z rodiny dělníka
na dráze v.r., který se chnal celá léta bezúhonně a proto
případ jeho syna způsobil velmi překvapivě u
občany z Okušova. Přímo s gangsterem Malým se
kterým nosl kmer 20 lit. benzínu od Kaula Kince z
Vereky šli vypálit družstvo nito a TLD v Iškutnici.

Protože byly sklady majetné upustili od úmyslu.
Přehlídka se převážně vna Jarar Bulon, který dříve
srdl, jeho rafinovanosti. Důtky byl rovněž zatečen
15. března 1951 ve 14 hod. a odsouzen 15 listopadu 1951
k trestu doživotí. Těch známá osoba, která pomáhal
kulím, Bulon a j. je Josef Jerábek pocházející z
Heraltic n Okuš^{ženatý} bezdětný, jeho sociální posta-
vení lze srovnat s nadměrností. Pochyboval
černým slupky občerstvení (vino, kávu, salámy atd.)
a zparodaptri. Byl zatečen 29. března 1951 a odsouzen
15 listop. 1951 na dobu 20 let odnětím svobody.

Další Ladislav Křel z Iškutnic byl zatečen 16. 6. 51
ve 14 hod. a odsouzen 15 listopadu 1951 žalobě na
dobu 4 let. proto, že šel na schůzku s Malým a
jako ochránce vlastní voják důstojník neoznámil

přítomnost malého příslušným orgánům. Otec malého Lad. Jakub Malý dostal byl zatčen 15.5.1951 a odsouzen 15 listop. 1951 ke 2 letům žaláře, že věděl o ozbrojených činech i o jeho případném pobytu a nevrátil to rovněž na portéčnickém místě, zvláště jako bývalý příslušník bezpečnostní stráže (čestník). Ostatní méně známí byli odsouzeni též 15 listop. 1951 od 11 až do 25 let žaláře. Tak byla v našem okolí zlikvidována banda nespokojenců, kteří nikdy nevrátili nic jiného, jen sami sebe.

Z toho plyne poučení pro všechny jím blízké a proto je dobře si pravidelně osvojit přísloví: kdo jinému zákeřně jámu kopá, sám do ní padne.

Tento rok začátkem měsíce července provedla krajská správa spojů v Jihlavě telefonizace naší obce. Uvedeně pustili se naši občané, ženy a mládež do práce v kopání jam na 87 telefonních tyčí, přivážení tyčí z Jihlavy a stavění tyčí a natahování drátů. Během 4 dnů byla naše obec zapojena do telefonní linky v Okružácku a tak se dostalo našim občanům splnění dárno již toužebného přání. Všechny domácnosti se dobrovolně

zajišťovaly práci na starbě telefonní linky i po práci ze zaměstnání, až na dvě domácnosti, které asi neopětují nesmírný význam rychlé pomoci, jakou poskytuje telefon. Byla^{to} domácnosti č. 7 a 43.
~~490~~⁷⁹⁰ hodin pracovních vyžádal si tento podnik.

Denně pracoval průměrně ~~20~~²⁰ hod. po 9 až 10 hod. Veřejná telefonní hovorná byla umístěna ve škole na chodbě. Poskytnutí a přístup^k telefonu má každý, kdo o to požádá a je-li to účelné. Osobně zodpovědný za poskytnutí hovoru určen Jar. Richter t. č. ředitel školy.

Plní práce byly ukončeny již v měsíci říjnu. Dodávky státní byly splněny do 15 prosince. V některých produktech přes 100%.

Zemřeli: Karalín Jan. č. 69. * 1870 + 4.1., Kovák Josef č. 18 * 1874, + 2.3., Karalínová Anna č. 69. * 1869 + 27.9.

Urodily se tři děvčata: Jústová Věra, 23.2., Čámpová Jaroslava č. 40, 23.4., Vodišková Marie č. 66, 30.6. Ži ma přišla až po vánočních a sesílila po novém roku